

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.352/2025/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe, eljáró képviselő: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Gál Mária Ildikó kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közzolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (6. sorszámon)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 7.K.700.415/2025/5. számú ítélete

Í t é l e t

A Fővárosi Törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 26.000 (huszonhatezer) forint másodfokú perkiöltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2020. június 1. napjától 2023. június 30. napjáig (a továbbiakban: peresített időszak) az helység1i Rendőrkapitányság helység2i Rendőrőrs állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot; működési körzete (helység3, helység4) a rendőrőrsön kialakított helység5 Körzeti Megbízotti Csoport (a továbbiakban: KMB csoport)

működési körzetének része volt. A körzeti megbízotti beosztásához nem tartozóan rendszeresen végzett a körzeti megbízotti működési körzetén és a KMB csoport működési körzetén kívül járőri, járőrszolgálati és egyéb (TIK küldések, átkísérések) szolgálati feladatokat, melyek ellátásáért a rendvédelmi illetményalap 75%-ának megfelelő megbízási díj megfizetését kérte. Az ennek érdekében előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője a határozatszám1 számú határozatával megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete, az alperes védírata

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2020. június 1. napjától 2023. június 30. napjáig terjedő időszakra – 37 többletfeladatellátással érintett hónapra – bruttó 1.072.556 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75%-ában határozta meg; keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a), b) és c) pontjait egyaránt megjelölte.

[3] Az alperes a kereset elutasítását kérte, vitatva a megbízási díj jogalapját és mértékét is.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek bruttó 763.974 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát; ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Ítéletének tényállása szerint a 2020. június 1. napjától 2022. augusztus 11. napjáig tartó időszakban (a továbbiakban: első kereseti időszak) a felperes szolgálatainak jelentős (munkaidejének nagyobb) részét tették ki a beosztásához nem tartozó többletfeladatok. A 2022. augusztus 12. napjától 2023. január 31. napjáig (a továbbiakban: második kereseti időszak), valamint 2023. február 1. napjától 2023. június 30. napjáig (a továbbiakban: harmadik kereseti időszak) időszak kapcsán tényként rögzítette, hogy a felperes eseti jelleggel (a rendőrkapitányság illetékességi területén kívül 5 alkalommal) látott el a beosztásához nem tartozó feladatokat; továbbá a peresített időszakban a rendszeresített járőr, járőrvezető és járőrparancsnok beosztásokban a rendőrkapitányságon létszámhiány volt.

[5] Az elsőfokú bíróság a peresített időszak egészére megalapozatlannak tartotta a felperes Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjára alapított megbízási díjigényét.

[6] Az első kereseti időszak tekintetében a Hszt. 2. § 25. pontja, 71. § (1) bekezdés c) pontja, (3) bekezdése, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (továbbiakban: KMB Szabályzat), valamint a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III.24.) ORFK utasítás (továbbiakban: Járőrszabályzat) egyes pontjai alapján kifejtette, hogy a körzeti megbízottnak a feladatait elsősorban a saját működési körzetében kellett ellátnia, ami a KMB csoport működési körzetével nem volt bővíthető. A működési körzeten kívül végzett járőri feladatok nem tartoztak a felperes beosztásához; a szolgálatai

ellátása során rendszeresen, nem eseti jelleggel TIK küldéseket, átkíséréseket teljesített; a rendezvény-biztosítási és ideiglenes megelőző távoltartással kapcsolatos feladatellátást csak eseti jellegűnek fogadta el. Az alperes nem bizonyította, hogy a felperes által megjelölt szolgálatok ellátása megfelelt a KMB szabályzat 21. pontjában foglalt, a működési körzetből történő elvonást lehetővé tevő feltételeknek, így azok ellátása többletfeladatnak minősült, figyelemmel arra, hogy a járőrszolgálati (és egyéb) feladatok nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásához. A megbízási díj mértékének meghatározása során értékelte, hogy a felperes munkaidejének nagyobb részét a többletfeladatok ellátása tette ki, melyek tekintetében különleges többlettudásra nem volt szüksége, továbbá a járőri beosztás a körzeti megbízotthoz képest alacsonyabb besorolású. Mindazonáltal a felperes által ellátott többletfeladatok a számára jelentős többletterhet jelentettek, ezért a keresetben megjelölt 75%-os mértéket a többletfeladatokkal arányban állónak értékelte. A 26 hónapra és 2022. augusztusára 11 napra (26x28.988 forint, illetve 10.286 forint) megbízási díjat állapított meg.

[7] A második- és harmadik kereseti időszak tekintetében azt állapította meg, hogy a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával a működési körzet fogalma, és az ezzel összefüggő felperesi feladatellátás megváltozott. A KMB szabályzat 2. pont b)-c) alpontjában meghatározott feladatokat a rendőrkapitányság illetékességi területén kellett a Járőrszabályzat alkalmazásával a felperesnek ellátnia, ezért a rendőrkapitányság illetékességi területén a keresetében hivatkozott feladatellátás a felperes munkakörének a részét képezte, így többlettevékenységként nem értelmezhető. A felperes a KMB Szabályzat 21. pont f) alpontja alapján a rendőrkapitányság illetékességi területéről eseti jelleggel elvonható volt, a rendőrkapitányság illetékességi területén kívül megvalósult feladatellátása a KMB szabályzatnak megfelelt, arra eseti jelleggel került sor, tiltott feladatok ellátását pedig nem tudta igazolni. Ezért a felperes nem bizonyította, hogy a beosztásához nem tartozó járőri feladatokat látott el. Kiemelte, hogy a Hszt. 71. § (3) bekezdése 2023. február 1. napjától hatályos módosítása szerinti jelentős többletmunka sem volt megállapítható.

A Fővárosi Ítéltábla végzése és a megismételt eljárás

[8] A peres felek fellebbezése nyomán eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2.Kf.700.334/2024/5. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. Meghagyta a megismételt eljárásra vonatkozóan, hogy az elsőfokú bíróság a második és harmadik időszak tekintetében is tekintse fennállónak a kereset Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti jogalapját. Ezen két időszak tekintetében a megbízási díj mértékére vonatkozó mérlegelést végezze el, döntsön a keresetben igényelt megbízási díj mértékének jogszerűségéről.

[9] A megismételt eljárásban a peres felek a nyilatkozataikat változatlanul fenntartották.

Az elsőfokú bíróság megismételt eljárásban hozott ítélete

[10] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban hozott ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek bruttó 1.072.556 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. Az ítéletének indokolásában az első időszakra fenntartotta a korábbi ítéletében foglalt indokolást, a második és harmadik időszak tekintetében a Fővárosi Ítéltábla hatályon kívül helyező végzésének megfelelően megállapította a kereset jogalapjának a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti fennálltát. A második időszak tekintetében rögzítette, hogy a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosítása sem teremtett alapot a felperes munkakörének a járőri munkakörrel oly módon történő bővítésére, hogy a körzeti megbízott azokat a feladatokat, melyek ellátásával a munkáltató megbízhatja, a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén köteles ellentételezés nélkül ellátni. A KMB Szabályzat módosítását követő időszakban sem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti beosztotti beosztás magába foglalná a járőri beosztás valamennyi feladatát. A harmadik időszak tekintetében rögzítette, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának módosítása a hivatásos állomány tagját általános jelleggel a megbízási díjra való jogosultságból nem zárja ki, ezen értelmezéssel a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (3) bekezdése kiüresedne. A felperes ezen időszakban is a szolgálatai többségében, nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen látott el beosztásához nem tartozó járőri, járőrszolgálati feladatokat, mely jelentős többletfeladatellátás valamennyi hónapban megvalósult. A perbeli tényállásból következően a harmadik kereseti időszakban hatályos Hszt. 71. § (3) bekezdésében megkövetelt jelentős többletmunka is megállapítható, mert az alperes a felperest munkaidejének nagyobb részében járőri feladatok ellátására utasította, ezért a felperes a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosult.

[11] Az elsőfokú bíróság a megbízási díjösszegezésének megállapításakor a kialakult bírói gyakorlat szerinti szempontokat is értékelve rögzítette, hogy a felperes a saját munkaköri feladatain túl, rendszeresen, jelentős mértékben, a munkaidejének nagy részét kitevő, a munkakörébe nem tartozó, attól eltérő feladatokat látott el, mely számára jelentős többletterhet jelentett. Mindezekre figyelemmel nem tartotta eltűzottnak a rendvédelmi illetményalap 75%-nak megfelelő díjazás iránt előterjesztett felperesi kérelmet, tekintettel az 50 %-tól 200 %-ig terjedő jogszabályi mértékre is.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[12] Az alperes a fellebbezésében kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, 45. §-ában, valamint a 30/2015. BM rendelet 2. mellékletében foglaltakat. Az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a KMB szabályzat 2. pontjában, 3. pont d) alpontjában, továbbá a 15., 18., 20., 21., 22., 24., 25., 31., 37., 57-58., 61-63. pontjában írtakat. A tényállást és az irányadó jogszabályokat helyesen állapította meg, azonban téves következtetésekre jutott a kereset megalapozottsága tekintetében. Álláspontja szerint a KMB csoport létrehozásának szakmai indoka annak biztosítása, hogy annak valamennyi tagja a teljes területen biztosítsa a körzeti megbízotti feladatok ellátását, így a csoporttag körzete kibővül a KMB csoport működési körzetével, amit alátámaszt a KMB szabályzat 72. pont c) alpontjában foglalt rendelkezés is. A közterületi szolgálatellátás legalapvetőbb formája a járőrözés, melyet a körzeti megbízott a KMB szabályzat 50-63.

pontjai szerint látja el, ezért az elsőfokú bíróság jogszabálysértően minősítette a járőri feladatokat többletfeladatnak. Téves az a következtetés, hogy a körzeti megbízott által ellátott közterületi szolgálat akkor tekinthető a körzeti megbízotti beosztásba tartozó feladatnak, ha azt a körzeti megbízott a működési körzetében és járőrrel közösen látja el. A KMB szabályzat a 24. pontjában rögzített, körzeti megbízotti közterületi feladat ellátását a működési körzeten kívül a 21., 22., 24. pontokban, csoport létrehozása esetén a KMB szabályzat 15. pontjában foglaltak figyelembevételével mellett a KMB csoport teljes körzeti megbízotti működési körzetében írja elő. A KMB szabályzat 21. pontjában írt esetkörök összesítve nem értékelhetők, mert az egyes esetek egyidőben is felmerülhetnek, a működési körzetből való elvonásnak ugyanis nem kizáró feltétele a rendszeresség. A TIK küldésekre az esetek 90%-ában késedelmet nem tűrő rendőri intézkedés miatt került sor, ami nem mellőzhető azon az alapon, hogy arra az adott hónapban már többször sor került. Nem eshet a terhére, ha egy hívás késedelmet nem tűrő jellegéről az intézkedés elrendelésének időpontjában nem minden esetben lehet egyértelműen állást foglalni. Nem vette figyelembe az elsőfokú bíróság a KMB szabályzat 21. pont c) alpontjával kapcsolatban, hogy a perbeli időszak jelentős részében veszélyhelyzet állt fenn, és egyes feladatok elrendelésére kizárólag a veszélyhelyzetre tekintettel került sor. A felperesnek az elővezetési feladatokat a KMB szabályzat 62. pont d) alpontja és 44. pontja alapján, visszautalva a KMB szabályzat 2. pont c) alpontjában és 25. pontjában írtakra a rendőrkapitányság – nem csupán a működési körzet – illetékességi területén lakóhellyel rendelkező elővezetett tekintetében kell végrehajtania.

[13] A KMB szabályzat módosításával összefüggésben az elsőfokú bíróság jogsértően állapította meg, hogy a módosítás nem teremtett alapot a felperes munkakörének járőri feladatokkal történő bővítésére. A KMB Szabályzat 62. pont d. alpontjára és 21. pontjára hivatkozással alaptalannak tartotta a keresetet erre az időszakra, és kiemelte, hogy a 25. pont alapján az átkísérési feladatok ellátása nem volt tilalmazott.

[14] A Hszt. módosítással érintett, 2023. február 1. napját követő időszak kapcsán kifejtette, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának, illetve 71. § (3) bekezdésének 2023. február 1. napjától hatályos rendelkezésére figyelemmel a felperes igénye ezen időszakra nem megalapozott. E körben a Hszt. 71. §-ban írtakat az elsőfokú bíróság tévesen, a Hszt. 102. §-ától függetlenül értelmezte. Ezzel ellentétben a 102.§ (1) bekezdés b) pontjában foglaltakat a megbízási díjra való jogosultság megítélése szempontjából mindenképpen vizsgálni (és nem mellőzni) kell, hiszen az a szolgálatteljesítésre vonatkozik, így meghatározza, hogy mi minősülhet többletdíjazásra jogosító többletfeladatnak. Ezen szabály nem üresíti ki a Hszt. 71. §-ban foglalt megbízási jogintézményét, a megbízási díj ugyanis továbbra is jár a szolgálatteljesítési időn kívüli, az érintett által a végzettsége, képzettsége alapján ellátható, de a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén kívüli többletfeladatokért.

[15] A megbízási díj összegszerűsége a jogalap fennállása esetén sem haladhatná meg a Hszt. 71. § (5) bekezdése szerinti minimumértéket, a rendvédelmi illetményalap 50 %-át figyelemmel arra, hogy a magasabb összegű megbízási díjigényt a munka bonyolultsága, időigénye, gyakorisága és a szükséges többlettudás sem alapozzák meg.

[16] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítélete helybenhagyását kérte, másodfokú perköltségigény mellett. Rámutatott, hogy a körzeti megbízott járőrszolgálatba csak kivételesen osztható be, kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen. Ebből következően a működési körzeten kívül, akár a körzeti megbízotti csoport működési területén sem vehető igénybe járőrszolgálatra. A körzeti megbízotti csoport működési körzete tehát nem ad arra felhatalmazást az alperesnek, hogy azon belül bármilyen rendészeti feladatot ellásson a körzeti megbízott. A kíséreei feladatok ellátásának pedig azért

van jelentősége, mert ezen feladatok kifejezetten tilalmazottak a körzeti megbízottak számára. Az alperes azt sem jelölte meg, hogy a felperes a különleges jogrenddel összefüggésben milyen feladatot látott el. Az elsőfokú bíróság a második- és harmadik időszak tekintetében is jogszerű álláspontra helyezkedett a kereset megalapozottsága vonatkozásában. A megbízási díjösszege tekintetében az alperes nem fejtette ki a fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság mely körülményt értékelte jogszabálysértően.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[17] A fellebbezés nem alapos.

[18] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság megismételt eljárásban hozott ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelmének vizsgálatakor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az elsőfokú bíróságnak a megismételt eljárásban a hatályon kívül helyező végzésben írt körben kellett döntést hoznia, a megbízási díjösszege tekintetében kellett mérlegelnie. Ebből következően a megismételt eljárásban hozott ítéletből csak az összegekre vonatkozó döntés volt támadható a jelen fellebbezési eljárásban. Az alperes a kereset jogalapja körében részletes érvelést adott elő mindhárom perrel érintett időszak tekintetében, azonban ebben a tekintetben a fent részletezettek alapján az elsőfokú ítélet már nem volt támadható. Az Ítéltábla a hatályon kívül helyező végzésében a jogalap tekintetében már állást foglalt, a kereset Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti jogalapját mindhárom időszak tekintetében megállapította. Ez a döntés a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságot köthette, annak megfelelően járt el, a jogalap mindhárom időszakra történt megállapítása mellett az összegeket mérlegelte, a megismételt eljárásra adott meghagyásnak eleget tett.

[19] A fent részletezettek alapján a kereset jogalapja a jelen fellebbezési eljárásban egyik időszak tekintetében sem volt vitássá tehető, ezért a másodfokú bíróság mellőzte az alperes fellebbezéséből az erre vonatkozó érvelés érdemi elbírálását.

[20] A megbízási díjösszege körében az alperes az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadta. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel a megfelelő eljárási jogszabálysértés megjelölése mellett be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összegei meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelte körülmények figyelembevételével – más összegei eredményre vezettek volna. Az alperes a fellebbezésben megsértett jogszabályhelyként csupán a Hszt. 71. § (5) bekezdését jelölte meg, mely nem tekinthető a mérlegelés jogszerűségével ekvivalens eljárásjogi rendelkezésnek, amely mentén az elsőfokú bíróság összegei körében hozott döntése érdemben

felülbíráható lenne. A másodfokú bíróság ezért csak annak megállapítására szorítkozhatott, hogy az elsőfokú bíróság a megbízási díj összegszerűsége körében is megalapozott döntést hozott.

[21] Az alperes a fellebbezésében nem adott elő olyan érvelést, amely az elsőfokú ítéletben foglaltak megdöntésére alkalmas lenne, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[22] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel a felszámítással egyezően állapította meg tekintettel arra is, hogy annak mérséklését az alperes nem kérte.

[23] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték (85.804 forint) az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[24] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó Kp. 77. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[25] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. május 6.

dr. Szőke Mária s.k.
a tanács elnöke

dr. Bíró Péter s.k.
előadó bíró

dr. Bendli Attila József s.k.
bíró